

in haar meest uitgebreiden omvang, die daarvoor naar het oordeel van het Genootschap het meest in aanmerking komt.

De medaille zal alleen worden toegewezen aan Nederlanders of aan hen, die in Nederland of zijn koloniën gevestigd zijn.

Het genootschap heeft het recht de bekroonde manuscripten in zijn werken op te nemen.

Van de regelen:

Behalve geschriften op het gebied der heilkunde in engeren zin zullen, met uitzondering van academische proefschriften, alle oorspronkelijke bijdragen tot de klinische wetenschappen, die voor de heilkunde gewichtig zijn, bij de toekenning der medaille in aanmerking genomen worden.

De stukken kunnen zoowel door den schrijver zelve, als door anderen worden ingezonden. In het laatste geval geeft de commissie den schrijver daarvan zoo spoedig mogelijk kennis. Indien deze niet binnen één maand schriftelijk van zijn goedkeuring doet blijken, worden zijn geschriften buiten beoordeeling gelaten. Manuscripten kunnen anoniem met verzegelde naambriefjes worden ingezonden.

De medaille wordt slechts verleend aan personen, die op den dag dezer oproeping hoogstens gedurende 14 jaren den titel van arts of doctor dragen, te rekenen van den datum van den eerstverkregen titel.

Wanneer meer dan één schrijver de bekroning waardig wordt geacht, wordt over de toewijzing der medaille tusschen hen geloot.

Utrecht }
Amsterdam } 10 Januari 1920.

H. J. LAMÉRIS, Utrecht, Servatiusbolwerk 4.
P. RUITINGA, Amsterdam.
H. TREUB, Amsterdam.

HONDSOLHEID IN NEDERLAND.

In verband met hetgeen voorkomt onder punt *i* van de mededeeling betreffende „Hondsolheid in Nederland”, opgenomen op bldz. 163 van dit *Tijdschrift*, maakt men ons opmerkzaam erop, dat de artsen de bemoeienis ter zake van de opzending van afgemaakte dieren naar Utrecht gevoegelijk aan de burgemeesters en aan den veeartsenijkundigen dienst kunnen overlaten, aangezien dienaangaande bepaalde voorschriften bestaan.

Het wordt daarom dezerzijds op hoogen prijs gesteld, ter voorkoming van misverstand, het bovenstaande nog ter kennis van de lezers te brengen.

Utrecht,
12 Januari 1920.

Namens den centralen gezondheidsraad:
JITTA, voorzitter.
VAN ASCH VAN WIJCK, secretaris.

OVER DEN VORM VAN DE MAAG.

Naar aanleiding van het artikel van VAN LIER, zou ik gaarne een paar opmerkingen maken.

VAN LIER gaf zijn proefdieren — omtrent hun grootte vernamen wij niets — 1000 gram aardappelpuree met of zonder contrastmiddel, terwijl voor de diagnostiek slechts 500 cm³ tegelijk gebruikt wordt. Hierdoor is wellicht te verklaren, dat de röntgenphoto fig. 1 het beeld van maagovervulling vertoont.

Het röntgenogram van den hond, die alleen aardappelpuree gebruikte, is in buikligging (fig. 3), dat van den hond, die tevens een contrastmiddel kreeg (fig. 4), in rugligging genomen, zooals ook uit het beeld der ribben blijkt. Hierdoor is een verschil in vorm der beelden van fig. 3 en 4 verklaarbaar.

Wanneer de inhoud van de maag in fig. 1 en fig. 3 dezelfde is, wat de kubieke grootte betreft (1060 gr. en 1000 gr.), dan zou het röntgenbeeld in zijdeligging genomen moeten aantoonen, dat de maag met contrastmiddel veel platter is, dan de gevulde maag zonder contrastmiddel.